

Málleyst í Andorra:

STOKTIR Í EGNUM FEITTI

Heimaliðið brúki øll triksini í bókini, tá føroyska landsliðið bleiv stokt í egnum feitti í kuldinum í Andorra. Kuldi, vánaligur vøllur og hart spæl. Tað hevur mangan verið uppskriftin hjá einum føroyskum liði. Leygarkvøldið bleiv uppskriftin brúkt móti okkum

Tróndur Arge

Sjáldan hevur eitt føroyska landsliðsstig verið møtt av so stórum kritikki og iðran, sum stigið, ið Føroyar finga á útivølli móti Andorra leygarkvøldið. Frammanfyri okkum stóð eitt landsliðið, ið als ongan áhuga hevði í at spæla fótbólt ella undirhalda.

Landsliðið var ávarað undan dystinum, at Andorra hevur ongan áhuga í spæla ella undirhalda, men teir yvirspæla hvørja støðu og royna at petta dystin sundur.

Longu aftaná ein minutt riggaði. Gilli Rólantsson Sørensen verður taklaður og reagerar. Tað endar við at eina av teirra tveitur seg og heldur fyri andlitið.

Soleiðis gekk restina av dystinum og dómarin vísti ikki stórvegis áhuga, at fáa

gongd á dystin. Andorra slapp at spæla sítt spæl, meðan okkara fullu í egna fellu.

Gummi og favorittar

Føroyska ferðalagið fóru úr Føroyum longu týsdagin. Flogið varð til Barcelona og so víðari við bussi niðan í fjøllini í Andorra. Liðið vandi tvær ferðir mikudagin og gitingarnar vóru nógv, um hvør skuldi koma inn, nú menn sum Sonni Ragnar Nattestad, Fróði Benjaminson og Brandur Hendriksson Olsen ikki vóru við.

Fyrstu metingar vóru, at Pól Jóhannus Justinussen fór at stuðla Jóan Símun Edmundsson í álopinum. Hósdagin var kalt og sjúka gjørdi um seg í landsliðsleguni. Lars Olsen valdi at avlýsa venjingina seinna partin, sum eina fyribyrging.

Dagin fyri dystin vandi

landsliðið á Estadi Nacional, sum er tjóðarleikvøllurin hjá Andorra. Leikvøllurin liggur mitt í høvðusstaðnum og tekur beint yvir trý túsund áskoðarar.

Serliga undirlagið á vøllinum fekk nógva umrøðu. Svørtu gummikúlurnar, sum vóru gerandiskostur í Føroyum fyri tíggu árum síðani, ger tað torført at spæla bóltin á jørðini.

Spælarnir siga allir við ein munn, at hetta verður ein torførur dystur, men at vøllurin ikki er ein umbering.

Kuldi, kavi og Klettskarð

Á dystardegnum vaknaðu føroysku spælarnir til kulda og kava í Andorra. Eina løtu vóru gitingar, um at dysturin móguliga bleiv útsettur. Tað bleiv liggjari og ivin var ógrundaður. Upp í móti

hundrað føroyskir áskoðarar vóru komnir til dystin.

Á middegi bleiv kunngevirt, at Páll A. Klettskarð kom inn á fremsta plássi, at leggja trýst á verjuna hjá

Andorra. Hóast fleiri mans ikki vóru tøkir, so tóktist vónirnar vera góðar.

Fjallatopparnir, ið mynda dalin, sum Andorra la Vella liggur í vóru hvítklæddir, men tað var væl spælandi á vøllinum.

Føroysku áskoðararnar hoyrdust væl í øðrum endanum av langsiðuni, meðan áskoðararnir hjá Andorra gjørdi sítt í hinum endanum.

Ávegis at seta met

Tá dómarin bríkslaði fyri seinastu ferð var tað sum um, at okkara høvdu tapt dystin. Hóast reytt kort til Jóan Símun Edmundsson eitt stórt korter fyri tíð, so var tað ein beiskur biti at bara fáa eitt stig.

Í stóra samanhuginum kunnu vit brúka eitt stig til

nógv. Fyrst og fremst, tí talan er um eitt stig á útivølli og tí vit nú hava fimm, sum er tvey frá metinum fyri eitt føroyskt landsliðið í undankapping.

Eisini er vert at nevna, at vit eru í mars mánaði, sum mangan hevur verið vánaligur fyri landsliðið, tí føroyska kappingin illa nokk er komin í gongd. Vit høvdu sjei spælarnar, ið ikki vóru við og hildu málið reint fyri triðju ferð í fimm dystum í bólkaspælinum.

Andorra hevur eisini staðið seg væl á heimavølli, har liðið millum annað bara hevur tapt við einum í hesum undankappingarbólkunum.

Fyrsta stigið síðani 2005

Tá umberingarnar eru rull-

